

03-10-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἦχος $\overset{\Delta}{\text{Δί}}$

$\overset{\chi}{\text{Θ}}$ $\overset{\Delta}{\text{ε}}$ ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\overset{\text{6.}}{\text{ε}}$
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος $\overset{\Delta}{\text{εν}}$ ο νο
 μα τι Κυ ρι ου $\overset{\text{6.}}{\text{ε}}$

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

$\overset{\text{6.}}{\text{Θ}}$ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\overset{\text{6.}}{\text{ε}}$
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ου $\overset{\text{6.}}{\text{ε}}$

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος

Ἦχος $\overset{\ominus}{\Delta}$ ι

$\overset{\Gamma}{\Delta}$ · Χρη στο τη τα εκ δι δα χθεις και νη φων
εν πασιν $\overset{\Delta}{\cdot}$ α γα θην συ νειδησιν ι ε ρο
πρε πως εν δυ σα με νος $\overset{6}{\cdot}$ ην τλη σας εκ του σκευ
ους της ε κλο γης τα α πο ορ ρη τα $\overset{\Delta}{\cdot}$ και
την πι στιν τη ρη σας τον ι σον δρο μον τε
τε $\overset{\Gamma}{\cdot}$ ε λε κας Ι ε ρο μαρ τυς Δι ο νυ σι ε
 $\overset{6}{\cdot}$ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας
ψυ χας η μων $\overset{6}{\cdot}$

Ἀπολυτίκιον
τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἑρχος δ'

Δόξα...

Χρηστότητα ἐκδιδασχθείς, καὶ νήφων ἐν
παῖσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἥντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς
ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,
τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς
Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἑρχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα
σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ
Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Ἑρχος ἁ Δι

ⲕ̅
ⲁ̅ Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χριστου

του Θεου ⁶ ρομφαια δι ηλθες σου την πα
να γιαν ψυχην η νι κασταυρου μενον ⁶
ε βλεψας εκουσιως τον Υι ον και Θεον σου
^Δ Ον περ ευλογη μενη δυσω πουσα μη παυ
ση συγχωρησιν πταισμάτων η μιν δω
ρη σασθαι αι αι ^Δ

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα .

Ἦχος Βαρύς ᾠη

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ
προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠη Ὁ δι ε με ε α να σχο με νος της
εν Σταυ ρω ω προ ση λω σε ως ᾠη δε ζαι μου
την α γρυ πνον αι νε σιν Χρι στε ο Θε ο ος
ως φι λα αν θρω ω προς ᾠη

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ὁ δεσπότης τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ
γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ
Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος.

ᾠη Ὁ δεσπο ο ζων των α σω μα α των

Δυνα με ων ^Δ και γι νωσκων της ψυχης μου
το ρα θυ μον ^π τω Σταυ ρω σου σω σο ον με ^Δ
Χρι στε ο Θε ο ος ως φι λα αν θρω πος ^Γ
Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ Σταυρῷ ὁρῶσα,
τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ
θρηνηδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας, φοβερὰν
συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

^Γ ^Χ ^Γ ^Ν , Π
^Γ ^Ν **Θ**ε ο το κε α ει παρ θε νε εν τω
+ Σταυ ρω ο ρω σα τον Υι ον σου κρε μα με νον
^Γ
^π ^Γ ως Μη τηρ θρη νω δου σα την αυ του ε με
+
γα α λυ νες φο βε ρα αν συγ κα τα βα σιν
^Γ
α πει ρο γα με Δε ε σποι οι να ^Γ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον,
τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ τὸ τοῦ Σταυροῦ σου,
καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσοῦντων, καὶ
φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν
ἐκούσιόν σου σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα
σοι.

Py ρος φωτει νο τε ρον φλο γος εναρ γε
στε ρον το ξυ λον α νε δει ξας Χρι στε ε του
Σταυ ρου ου σου κα τα φλε γον αμαρ τι ας
των αν θρω πων και φω τι ζον τας καρ δι
ας των υ μνούν των την ε κου σι ον σου
Σταυ ρω σιν Χρι στε ο Θε ος δο ο ξα α
σοι

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὴν ἐκούσιον, καταδεξάμενος σταύρωσιν, σύντριψον ἐχθρούς, μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀληθῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ δι η μα ας την ε κου σιον κα τα
δε ξα με νος σταυ ρω σιν συν τρι ψον εχ
θρους μη ει δο τα ας σε Θε ον α λη θη και
σω ω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ Σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε· Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾶ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μου, Θεόν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων, καὶ ἰδοὺ βλέπω σε, νεκρὸν ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὡς εἶπας, τριήμερος, ἵνα χαίρουσα, βοῶ σοι· δόξα σοι

Ὁ τέ προ ση λω θης βου λή σει και υ
ψω θης τω Σταυ ρω σου ἡ Θε ο τοκος πα
ριστα με νη ε λε γε Κυ ρι ε Κυ ρι ε ου
δε μι α α γυ ναι κι συ νε ε βη το αλ
γος μου Θε ον σε ε πι στα μαι εκ των θ αυ
μα α των και ι δου βλε πω σε νε κρον εν ζυ
λω κρε μα με νον ἀλλ α να στη η θι κα θως
ει πας τρι η με ρος ι να χαι ρου σα βο ω
σοι Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ζα α
σοι

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα ἕτερα

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ τὸ κατὰκριμα, ξύλῳ Σταυροῦ
ἱασάμενος, ἱάσαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν
καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦ **Ο** του Α δααμ το κα τακριμα ξυ λω
Σταυρου ι α σα μενος ^πἱ α σαι η μων τα
συν τριμ μα τα των καρ δι ων και σω ω σον η
Μαρτυρικὸν
μας Ἦ

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι
ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν
προσδοκωμένων, δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ
πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Ἦ **Α** γι οι πρε σβευ σα τε α' φε σιν δω
ρη θη η ναι η μιν ^Δτων πλημ με λη μα α
των η μων Ἦ και των προσ δο κω με νων δει νων

ρυ σθηναιη μας ^Δ και πικρου θανατου δε ο

ο με ε θ^α ^η

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ασπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου
Παρθένε Θεοτόκε, ὄνπερ κατείδες ἐν Σταυρῷ
κρεμάμενον· ἀπαύστως οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

^Π
^η **Α**σπο ο ρως συ νε λα βες εν μη τρα

σου Παρ θε νε Θε ο το ο κε ^η ον περ κα

τει δες εν Σταυ ρω κρε μα με νον ^π ^η α παυ στως

ουν ι κε τευ ε υ περ των ψυ χων η η

^η
μων ^η

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Coὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος βαρὺς
Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν
θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ὥδὴν ἄσωμεν, ὅτι
δεδόξασται.

Ἦχος Βαρὺς ᾠ Γα

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ τον Φα
ρα
ω ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ ἐπινί
κι
ον ὡδὴν ἄσωμεν ὅτι δε
δοξά
σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὑψούμενος Σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν
πάντας εἵλκυσε πιστούς, καὶ κατέρραξεν
ἐχθρόν, ἅπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρεῖθρον ζωῆς μοι Ἰησοῦ, ἐκ ζωηφόρου
ἐπήγασας πλευρᾷς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρόν,
Δέσποτα νεκρὸς γενόμενος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ, ὑπερβολῇ
εὐσπλαγχνίας, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα,
θρηνῶδεῖς, Δέσποινα τοῦτον δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

Ὡδὴ α΄

Ἦχος Βαρύς

Τῷ συντρίψαντι πολέμους,

Ἦχος Βαρύς ᾠδα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος Βαρύς
Ὡς τερπνοτάτωνω δὴν θε

ο τερπή ευχαριστίας ενεκα προ

σφερόμεν ἡ το χαίρει σοι Ἀγνή οτι εκ

θλίψεως χαράν ἡμῖν ἐβράβευσας ἡ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τερπνότατον ἁσμάτων, ὠδὴν θεοτερπῆ,
εὐχαριστίας ἔνεκα προσφέρομεν, τὸ Χαῖρέ σοι
Ἀγνή, ὅτι ἐκ θλίψεως χαράν, ἡμῖν ἐβράβευσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης
τὴν ἰσχύν, οὐ σιωπῶμεν Παρθένε πανύμνητε,
κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν, ἡμᾶς
διέσωσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ ποικίλων λυτρωθέντες, πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, ψάλλομεν θερμῶς, εὐχαριστίας σοι φωναῖς, ὡδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κροσσωτοῖς κεχρυσωμένα, ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νύμφη τοῦ Πατρός, ὠραῖσθεῖσα ἀληθῶς, ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθείς, τῷ τῶν οὐρανίων, Διονύσιε θεατῇ, οὐράνιος μύστης παραυτίκα, καὶ θεηγόρος ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ χάριτι θεία καταυγασθείς, καταύγασον Μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχάς, τὰς σὰς συνιέναι θεοπνεύστους, διδασκαλίας Διονύσιε.

Δόξα...

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῇς, τῶν ἐπουρανίων διακόσμων τὰς ἀστραπάς, μαθεῖν ἡξιώθης καὶ τὰς τούτων, χοροστασίας ἰδεῖν Διονύσιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Νυμφὼν φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν, σαρκώσεως ὥφθης, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, ἐκ σοῦ τὴν σάρκα Θεομῆτορ, τὴν ἡμετέραν ἡμφιάσατο.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος Βαρὺς.
Ὁ Εἰρμός.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία·
καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα·
Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνει τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος Βαρὺς ᾠδα

Ἐστερεώθη τῇ πίστει Χριστοῦ ἡ
ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν
ὕμνοις βοᾷ μελωδοῦσα Ἅγιος
εἶ Κύριε καὶ σὲ ὕμνει τὸ πνεῦμά
μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης;
ὁ τὴν ζωὴν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ;
Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ ληστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως
ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας πίστει, τὸν σὲ
ἐπεγνωκότα, Κτίστην πάσης κτίσεως,
ἐθελουσίως πάσχοντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἀγνή Παρθένε
δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἢ τὸν
Σταυρῷ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν
Λόγον κυήσασα.

Ἄτερος, τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ γ'. Ἦχος Βαρὺς.

Ὁ Εἰρμός: Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τῆς χαρᾶς, τῆς θείας μεγαλειῶν, ὡς
παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας
φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες
αὐτήν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Ἦχος Βαρὺς ᾠδὴ Γα

Το τῆς χα ρας τῆς θει ἄς με γα λει ει ον
ὡς πα ρο χην ἡμιν τῆς σω φρο συ ὑ νης
ευ χα ρισ τι ι ἄς φω ναις προ φθα σω μεν
ευ σε βως χαι ρε τι ζον τες αυ την ως προ στα
σι ι αν η μων

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ διὰ σοῦ, ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, καὶ διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὡς δοτῆρα ἀγαθὴν, καὶ προστάτιν εὐκλεῆ, πάντες δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταλλαγὴν, παισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θεϊκὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνοῦμεν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς χαρᾶς, πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ρεῖθρα ἰαμάτων τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σῶζεις πάντας Ἀγνή, ὡς ἀέναντος ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου τοῦ Μηναίου
ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεραρθεὶς Ὅσιε, τῶν
ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ στρατεύματα,
καὶ τὰς λαμπρότητας, ὑψηγορίαις τῶν λόγων,
καὶ πανσόφοις φράσεσι, πᾶσιν ἐτράνωσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ύψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεὶς Ἐνδοξε, τὴν
τῶν ὀνομάτων τῶν θείων, πᾶσαν ἀνάπτυξιν,
ἐθεολόγησας, Τριαδικὸς θεολόγος, γεγονῶς τῇ
χάριτι, θεομακάριστε.

Δόξα...

Νεκρωθεὶς τοῖς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν
ἔρωτι, καὶ φιλοσοφία συντόνως
ἐγγυμνασάμενος, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ζωοποιῶν
χαρισμάτων, θεοφόρον ὄργανον, Πάτερ
γεγέννησαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γεωργία Παρθένε, τοῦ παντουργοῦ
Πνεύματος, σῶμα τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων
ἐκαρποφόρησας, ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπήγασε, τὴν
αἰωνίζουσαν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεῖα μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι· Καὶ φωτισθεὶς τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, τρανῶς διεσάφησας· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, νοητῶς καταλείψας, τὰ θεῖά σου δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντα, Ἱερομύστα Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἵγλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρρον, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὡδὴ στίχου τοῦ Μηναίου
 Ὡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡχος λδ' — Γα

Ἰ λ α σ θ η τ ι μ ο ι Σ ω τ η ρ Δ πολ λ αι γ α ρ
 α ι α ν ο μ ι α ι μ ο υ Δ και εκ β υ θ ο υ τ ω ν κ α κ ω ν
 α ν α γ α γ ε δ ε ο μ α ι γ π ρ ο ς σ ε γ α ρ ε β ο
 η σ α κ και ε π α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ κ ο Θ ε ο ς
 τ η ς σ ω τ η ρ ι α ς μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ δ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντι, Ἀποστόλῳ Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας πρὶν καθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων ἀρεταῖς χρηματίσας, ὁ μέγας Διονύσιος πᾶσαν, ὡς ὑπόπτερος, ἐμυήθη τὸν νοῦν τὴν οὐράνιον γνῶσιν· διὸ ἄσμασιν, ὡς Ἄγγελον τιμήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα.

Χαῖρε, ὁ γνοὺς Χριστὸν διὰ Παύλου, χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν ἐπιστρέψας.

Χαῖρε, πολυθέου σκηνῆς ὀλετήριον, χαῖρε, θεογνώστου βουλῆς σκοπευτήριον.

Χαῖρε, βίβλος θεοχάρακτος, μυστηρίων θησαυρέ, χαῖρε πῖναξ θεομόρφωτε, καὶ διόπτρα οὐρανοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου κατείδες, χαῖρε, ὅτι προθύμως δι' αὐτὸν σφαγιάζη.

Χαῖρε, πηγὴ βλυστάνουσα ἄφεσιν, χαῖρε, ῥανὶς κοιλαίνουσα ἄνοιαν.

Χαῖρε, ὁδὸς ἀπλανῆς σωτηρίας, χαῖρε, φραγμὸς ἀσεβῶν παροδίας.

Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Στίχοι.

Τέμνη κεφαλὴν· καὶ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα!

Ἄρας γὰρ αὐτήν, Διονύσιε τρέχεις.

Τμηθεὶς Διονύσιε τρίτη κεφαλὴν θέες αἴρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ρουστικοῦ καὶ Ἐλευθερίου.

Στίχοι.

Ἐλευθέριον καὶ Ρουστικὸν τὸ ξίφος,

Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῶν γηϊνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχοι.

Κτίστη σέβας δοὺς Θεόκτιστος, οὐ κτίσει,

Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὀκτὼ Μαρτύρων.

Στίχοι.

Διονύσιος σὺν συνάθλων ὀκτάδι,
Ζόφου μεταστάς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Θεαγένους.

Στίχοι.

Ὡς ἦλθεν ἐν χρῶ τῆς πυρᾶς Θεαγένης,
Εἰσῆλθεν αὐτὴν οὐ ταραχθεὶς τῇ θεᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Θεοτέκνου.

Στίχοι.

«Ἄπαξ ἐλεύσθην» καὶ Θεότεκνος λέγει,
Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους γράφων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος, Ἀδαύκτου.

Στίχοι.

Εἴφει θανών, Ἀδαυκτε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν Μάρτυσι ζῆς, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, Ἐπισκόπου
Καισαρείας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

$${}^3\text{H}\chi_{05} \text{ πλ. } \delta^{\text{r}}$$

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐπαπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε,
δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
ιδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

$$\mathfrak{H}_{\chi\phi} \frac{\lambda}{\pi\delta} N\eta \frac{\mathbb{Q}}{\Gamma\alpha}$$

^Γ
^χ
^Α
^Α

 σκυνοῦ μεν τον Κυ ριον

δαι αἰωνοτύραννος τοῖς θεοσεβέ

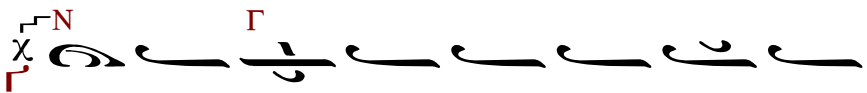

 σιν εμ μα νως ε ξε καυ σε δυ να μει δε κρειτ το

νι ^Ππε ^Γρι ^Πσω θεν ^Γτας του ου ^Πτους ι ^Γδων ^Γτω
Δη ^Γμι ^Γουρ ^Γγω και ^ΓΛυ ^Γτρω ^Γτη ^Γα ^Γνε ^Γβο ^Γα
οι ^ΝΠαι ^Δδες ^Δευ ^Δλο ^Δγει ^Δτε ^ΔΙ ^Δε ^Δρεις ^Δα ^Δνυ ^Δμνει
τε ^Γλα ^Γος ^Γυ ^Γπε ^Γρυ ^Γψου ^Γου ^Γτε ^Γεις ^Γπαν ^Γτας
τους ^Γαι ^Γω ^Γω ^Γνα ^Γα ^Γα ^Γας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα. Ἦχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ἦχος λ̣α̣ Νη Γα

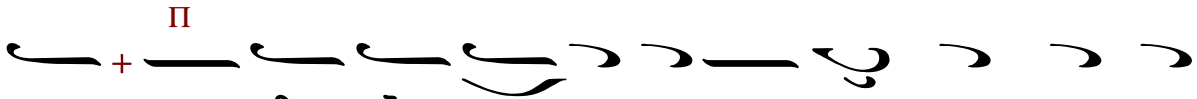
Στίχος: α'

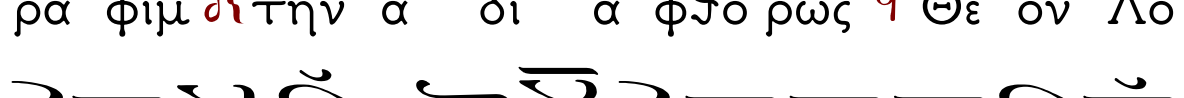
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

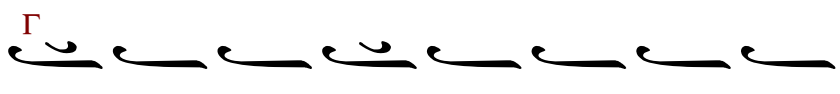
πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυ νομεν

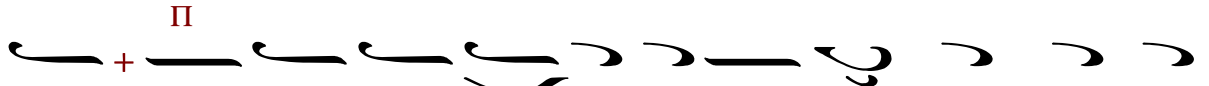
Στίχος β'
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^{N Γ} ι δου

γαρ α πο του νυν ^χ μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

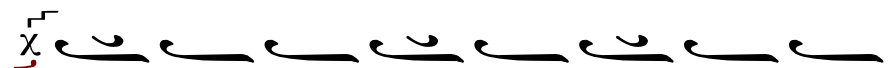
^Π ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

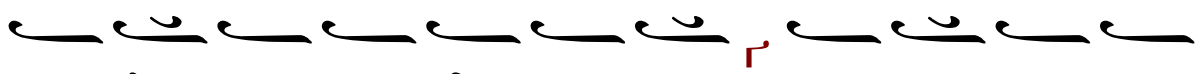
^Π και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ την α δι α φθο ρως ^Δ Θε ον Λο

 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

 μεγα λυ νο μεν

Σπῆχος γ' ^χ   Ο τι ε ποι η σε μοι με

 γα λει α ο δυ να τος και α γι ον

 το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

αυ του ^χεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βου με ενοις αυ τον
την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
μεγαλυ νο μεν
Σπύχος ^δ ^χ ^N ^Γ ποι η σε κρα τος εν βρα
χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ
πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ
των

Ἦν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ
 καὶ ἐδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε-
 ραφίμ, τὴν ἀδιὰ φθορῶς Θεὸν Λο-
 γόν τεκυσαν, τὴν ὀντως Θεοτόκον σε-
 μεγαλυνόμεν.

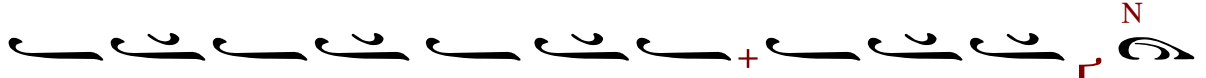
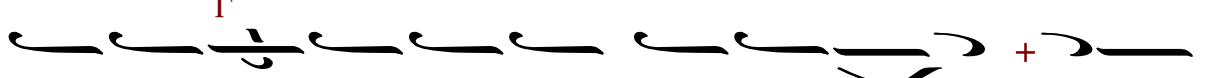
Σπῆχος ε' ^χ^N ^Γ α θει λε δυ να στας α πο
θρο νων και υ ψω σε τα πει νους ^N ^Γ πει νων τας
ε νε πλη σεν α γα θων ^χ ^Δ ⁹ και πλου τουν
τας ε ζα πε στει λε κεν ους

 την τιμιωτεραν των Χερουβιμ

 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

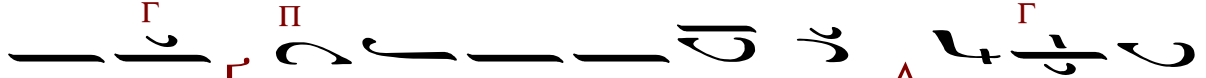
 μεγαλυ νο μεν

 Στήχος στ' Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

 τω Α βρα αμ και τω σπε ρ μα τι αυ

 του ε ως αι ω νος

 την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ζο τε ε ραν α συ γ κρι τως των Σε

 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κουσαν την οντως Θεο το κον σε
μεγαλυνομεν

ᾠδὴ θ' . Ἦχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς
ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
γένονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσιν

Ἦχος λβ Γα

ξε στη επι του τω ουρανος
και της γης κατεπλάγη τα περατα οτι
Θεος ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς
και η γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχω
ρο τε ἐρατων ουρανων δι ο σε

Θε ο το κε^Δ Αγ γε ε λων και αν θρω πων^Γ

τα ζι αρ χι αι μεγα λυνου σιν^Γ

ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

Ἦχος λδ^Ω

^Γ^χ α ζι ον ε στιν ως α λη θως^Δ μα

κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον^Δ την α ει

μα κα ριστον και πα να μω μη τον^Δ και μη

τε ρα του Θε ου ημων^Γ την τι μι ω τε

ραν των Χε ρου βιμ^Γ και εν δο ζο τε ραν

α συγκρι τως των Σε ρα φιμ^Π την α δι α

φθο ρως^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν^Γ την ον τως

Θε ο το κον σε μεγα λυ νο με ε ε εν^Γ

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῷ Παύλῳ Διονύσιε, τῷ κλεινῷ κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς πανόλβιε, ὑπ' αὐτοῦ ἐμυήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν γνῶσιν· ὅθεν σε καὶ λαμπτήρα, τῇ Ἐκκλησίᾳ τίθησιν, Ἀθηνῶν προχειρίσας, τῆς εὐσεβοῦς, Ἱεράρχην πόλεως, ἣν φυλάττοις, ὀρθοδοξοῦσαν πάνσοφε, σαῖς εὐχαῖς θεοκῆρυξ.

Θεοτοκίον

Ἦχος β' . Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρῆν ὁ Διονύσιος, σὺν τῷ Ἱεροθέῳ, καὶ Τιμοθέῳ τῷ θείῳ, ἅμα τοῖς, Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ᾄδοντες, πρόσφορον τῇ σῇ μνήμῃ· μεθ' ὧν καὶ νῦν, πᾶσα γλῶσσα βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, καὶ τοῦ κόσμου προστάτιν.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα.

Ἦχος Βαρύς ᾠή

Δεσπότης ὦν φιλόανθρωπε Ζωοδότα,
ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην,
Κύριε δόξα σοι.

Δε σπο της ων φι λα αν θρω πε Ζω ο
δο ο τα ε ζη γο ραςας δι α Σταυρου
σου την οικου με νην Κυ υ ρι ε δο ο ζα
α σοι

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Σταυρῷ προσηλώθη, ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,

ἐτρούγησαν τὰ ἔθνη, Παράδεισον μετὰ Ληστοῦ.
Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος
τῆς βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα
σοι.

ἤταν ρω προ ση λω ω θη η α αμ πε
λος η α λη θι νη ε τρυ γη σαν τα ε ε
θνη Πα ρα δει στον με τα Λη στου αυ τη Η
δο ξα της Εκ κλη σι ι ας ἡ ου τος ο
πλου ου τος της Βα σι λε ει ας π ο πα θων
δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα σοι ἡ

Μαρτυρικόν:

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου, Ἀθλοφόρων
ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες·

Κύριε δόξα σοι.

Ἦ Τὴν μνημὴν των ἀγιῶν σου Ἀθλοφο
ρων ἐορτάζοντες, σε ἀνυμνοῦμεν Χρι
στε βοῶντες, Κύριε δοξάσοι Ἦ

Δόξα...

Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. δ'

Ἐν Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι διαπρέψας Ὅσιε,
πιστὸς ἀνεδείχθης Ποιμὴν, τοῦ Χριστοῦ πιὼν τὸ
ποτήριον· διὸ ἐν ἑκατέροις εὐαρεστήσας αὐτῷ
τῷ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν
τοῖς ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος.

Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Δο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι
υι ω ω και Α γι ι ω ω Πνε ε ε
ε ευ μα α α α τι ι ι ι
Εν Ι ε ρευ σι και αι Μαρ τυ υ σι
δι α πρε ε ψα ας Ο ο ο σι ι ι ι
ε πισ το ς α νε δει ει ει χ θ η ς ποι οι μη ν του
Χρι στου πι ω ν το πο ο τη η η η ρι ι ι ι

ον ^ν δι ο εν ε κα τε ροις ευ α ρε στη
σας αυ τω ω ω τω Χρι ι στω ^Δ πρε σβε ευ ε ε
υ περ πα α αν των η η μων συν τοις α α
νω ω ω Λει ει του ου ουρ γοις ^Δ εν φω
τι ι νυν α αυ λι ζο ο ο ο με ε ε ε νος ^ν
^χ ^ν ^N και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
νας τω ν αι ω νων α μην ^ν
^χ ^ν ^N α να ρ χε Λο γε του Πα τρο ος ω
Υι ε μου ^Δ και τω Πνευ μα α τι συν θρο νε ^ν
πως τας σας α χραν τους πα λα μας ⁶ ^λ ε πι
του ζυ υ λου ου ε ξε τει νας ^ν ^Δ τις η το

σαυ τη σου νυν ^Δπτω χει α υ πε ρα γα θε
^{Δ-Θ}
⁶πα ρι στα με ε νη τη ση σταυ ρω ω σει ^Δα
^Π ^N
νε βο α η Πα να α μω ω μος ^ν

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς ὦ Υἱέ μου, καὶ
τῷ Πνεύματι σύνθρονε, πῶς τὰς σὰς ἀχράντους
παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἡ
τοσαύτη σου νῦν, πτωχεία ὑπεράγαθε;
παρισταμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἡ
Πανάμωμος.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος

Ἦχος $\overset{\ominus}{\Delta}$ ι

$\overset{\Gamma}{\Delta}$ · Χρη στο τη τα εκ δι δα χθεις και νη φων
εν πασιν $\overset{\Delta}{\cdot}$ α γα θην συ νειδησιν ι ε ρο
πρε πως εν δυ σα με νος $\overset{6}{\cdot}$ ην τλη σας εκ του σκευ
ους της ε κλο γης τα α πο ορ ρη τα $\overset{\Delta}{\cdot}$ και
την πι στιν τη ρη σας τον ι σον δρο μον τε
τε $\overset{\Gamma}{\cdot}$ ε λε κας Ι ε ρο μαρ τυς Δι ο νυ σι ε
 $\overset{6}{\cdot}$ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας
ψυ χας η μων $\overset{6}{\cdot}$

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατείδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος Δι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ... **Σ**ε με γα λυ νο

μεν Θε ο το κε βο ω ω ω ν τες συ ει η

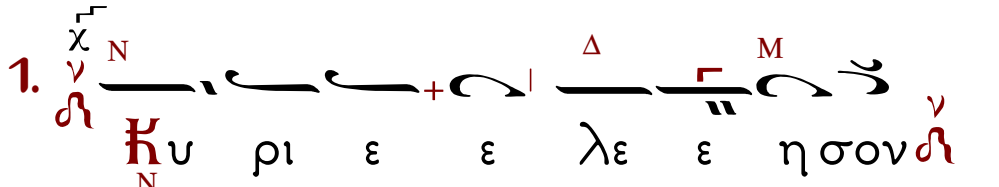
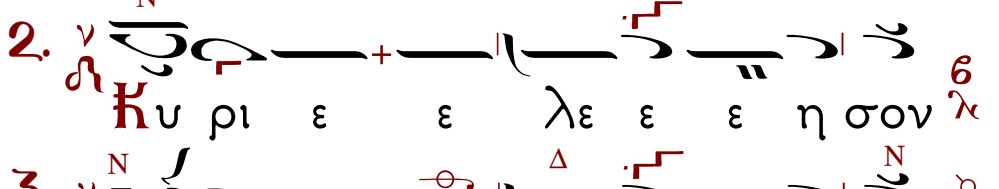
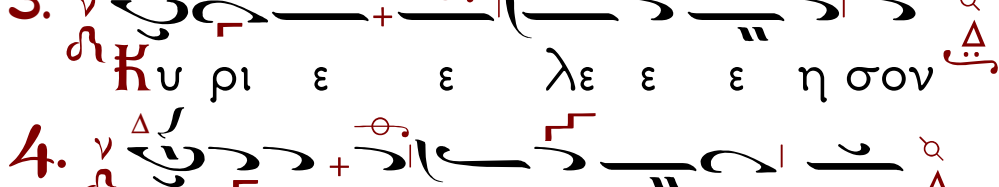
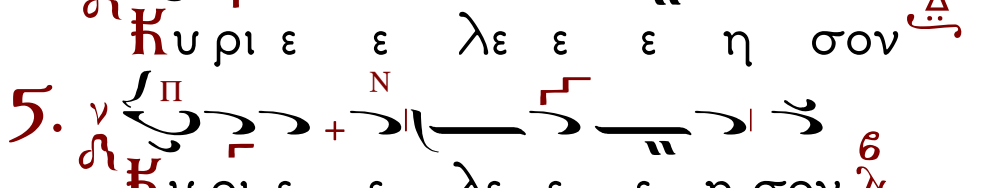
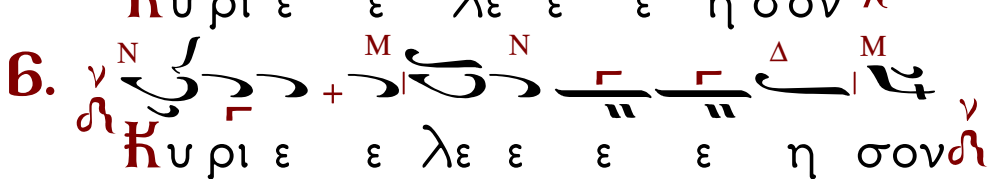
Βα τος εν η α φ λ ε κ τ ω ς Μω σ η ς κα τει δ εν

ω ς φ λ ο γ α το πυ ρ τ η ς θ ε ο τη το ο ο ς

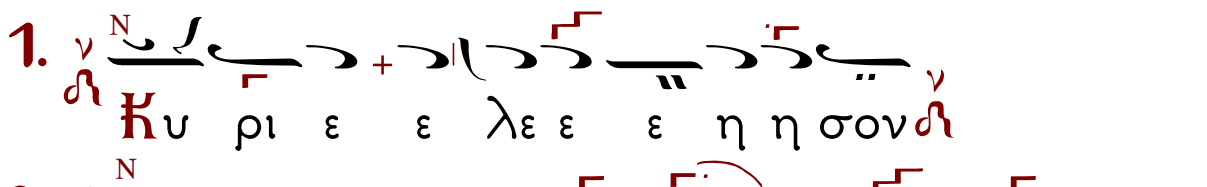
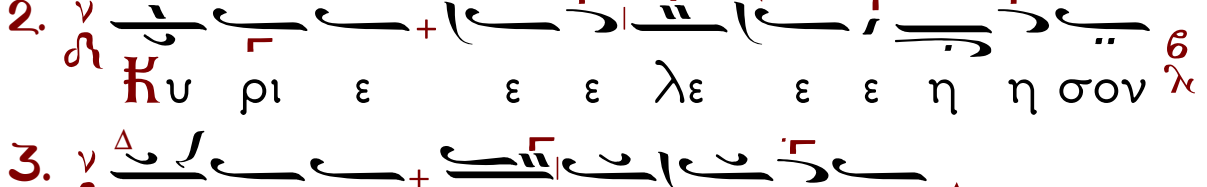
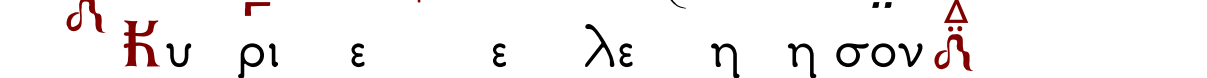
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

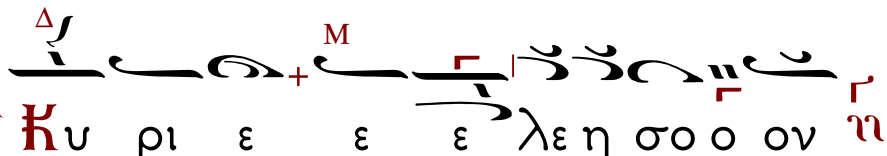
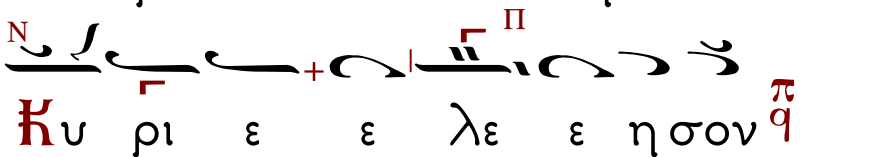
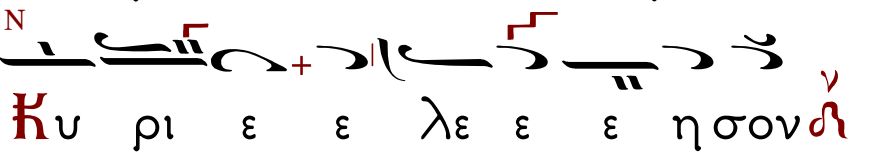
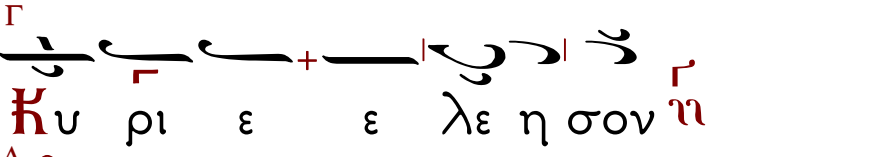
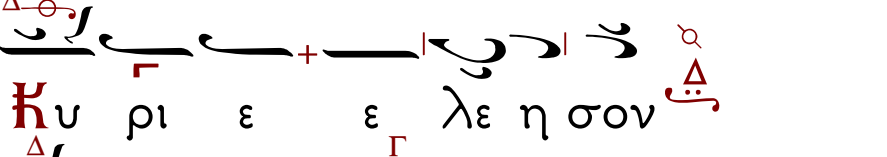
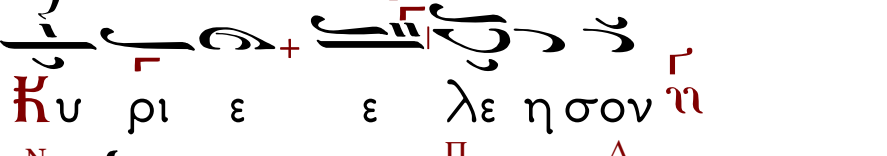
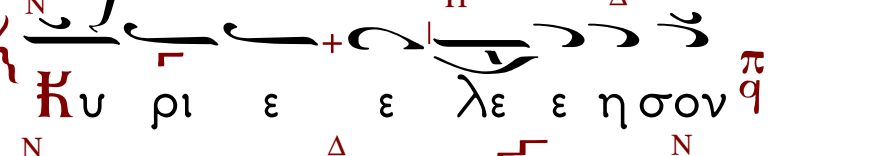
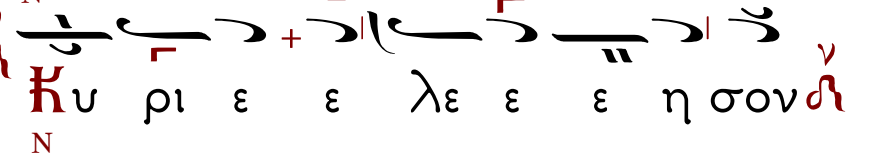
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν
5. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
7. ^Γ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
9. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
12. ^Ν
^ν
 Coi Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνο Α΄

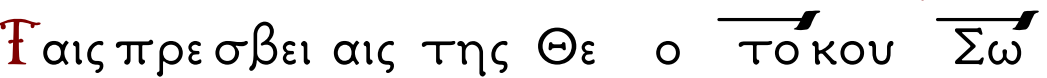
Ἦχος Δι

 Ἀ μη ην

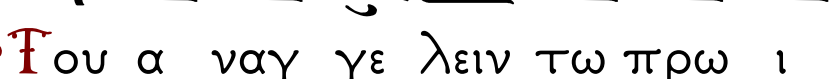
Στίχ. α΄ Ἀ γα θον το ε ζο μο λο

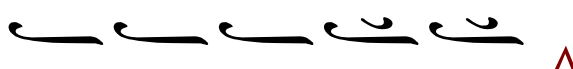
 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

 νο μα τι σου Υ ψιστε

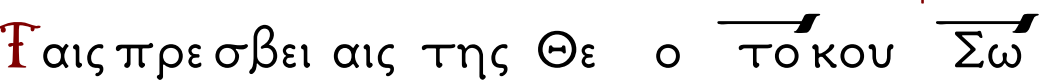
   +

 +
τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄

 το ε λε ος σου και την α λη θει αν

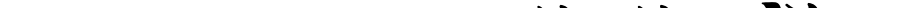
 σου κα τα νυκτα

   +

 Κυρ ελε

Στίχ. γ' **Ο** τι ευφρανas με Κυ ρι

ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

μαϊ

$\overset{\bar{\chi}}{\Delta} \rightarrow \text{---} \rightarrow \text{---} \rightarrow \text{---} \rightarrow \text{---} \rightarrow \text{---} \rightarrow \text{---} + \text{---}$
 αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

 τερ

Στίχ. δ' **Ο** τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

Θε ος η μων και ουκ εστιν α δι κι

α εν αυτω

$\overset{\gamma}{\chi} \overset{\Delta}{\rightarrow} \text{Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θείας οὐτοῦ τοῦ Σω}$

τερ ⁺ σωσον η μας ⁶

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χ ^Δ **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου ^{ζ'} ⁺ ⁺ ^χ ^Δ **Σ**ωτερ σωσον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος ^Θ **Δ**ι

^Δ ^Δ **Α**μη ην ^Δ

Στίχ. α' ^χ ^Γ ^Δ **Ο** Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ^Δ ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το ^Δ

^χ ^Δ ^Β **Π**ρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β'

 και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

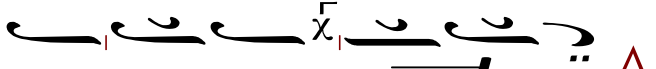
 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ'

 θαυ μα στοι οι με τε ω

 ρι σμοι της θα λασσης θαυ μα στος εν υ

 ψη λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^Γ ^χ ⁶ ^Δ
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

^Δ ^Β
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η

μας Κυ ρι ε ⁶

^χ ^Δ
^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ
^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

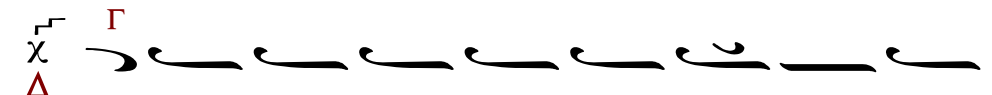
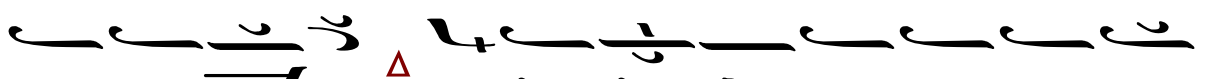
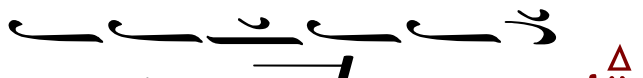
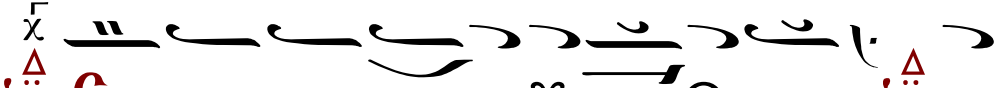
των αι αι ω νων Α μην ^Δ

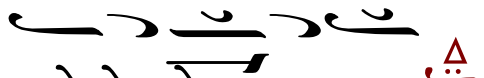
^Μ
^Δ ⁺
^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

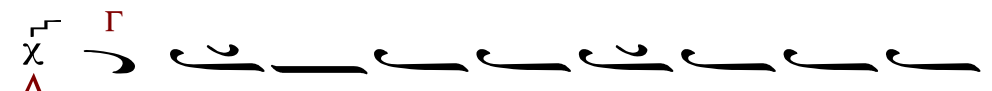
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

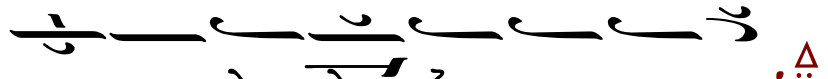
Ἀντίφωνο Γ'

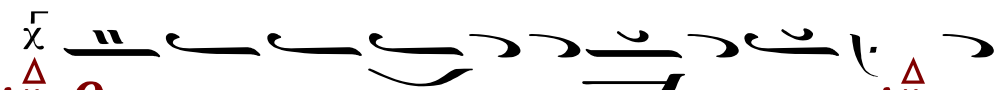
Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Στιχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

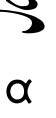
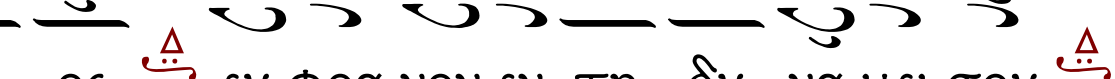
Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Κοντάκιον. Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

 ^{M Δ}
 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι

 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει

 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο

 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου

 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐν ταῖς Ἀθήναις
ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου, παρωξύνετο
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντι
κατείδωλον οὔσαν τὴν πόλιν. Διελέγετο μὲν οὖν
ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς
σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν
πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. Τινὲς δὲ τῶν
Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στοϊκῶν φιλοσόφων
συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι
ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ· Ξένων
δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν
Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο αὐτοῖς.
Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον
ἤγαγον λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ
αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ; Ξενίζοντα
γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν·
βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον. Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὥς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὖρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὅν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὖροιεν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὥς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ

Θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν, διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἐτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α αμην

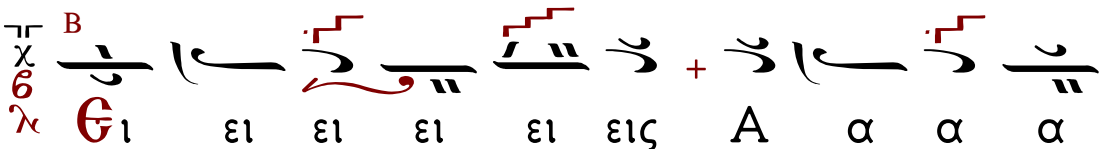
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

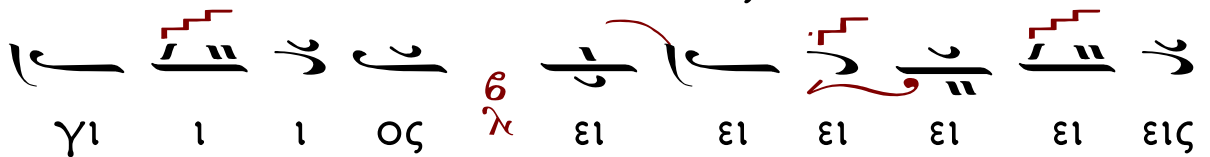
Ἦχος λ̣η̣ Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι ει εις Α γι ος **Ε**ι ει εις Κυ υ ρι
 ι ι ος **Ι** η σους Χρι στος **Χ** εις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην **Π**

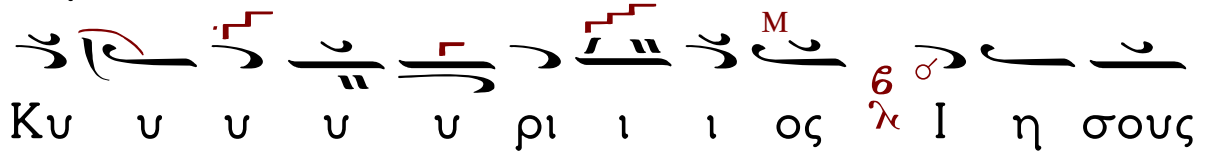
Ἦχος ᾠδῆς

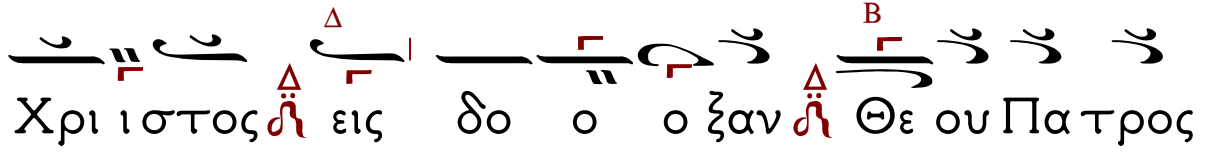
 Α α α α

 γι ι ι ος

 ει ει ει ει εις

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος

 εις δο ο ο ξαν

 Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φ̣ω̣ς το̣ α̣ λ̣η̣ θ̣ι̣ νο̣ν̣ το̣
φ̣ω̣ τι̣ ζ̣ον̣ και̣ α̣ γ̣ι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζ̣ο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ο̣ν̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φ̣ω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣
ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φ̣ω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣
υ̣ νο̣ ο̣ν̣ τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ' ΑΓΙΑ

ἤ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην λεις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἰχθὺς λαοῦ Πα

^Π
^λ
^π
^q **Ω** τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
^Π
με ε ε σω ω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
^Π
ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ος ^λ
^q Α α α λ
^Α
λη η λου ου ου ι α ^Δ
^Π
^π
^q **Ο** θε ος βα σι λε ε υς η η μων προ
^Π
αι ω ω ω νων ^Δ
ειρ γα σα το σω ω ω τη
^Π
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω ω τη ης γη
^Δ
η ης Α α λ λη λου ου ου ου ι α ^Δ
^Π
^π
^q **Ε** κ ρ α τ αι ω σ ας εν τη δυ

να α μπει σου την θα α α λα α α ασ
σαν σου νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το
ο ος Α αλ λη λου ου ου ου ι α
υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
ου ους Η η η θα α αμ Α α αλ λη
λου ου ι ι α
η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

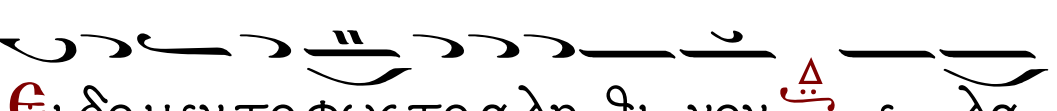
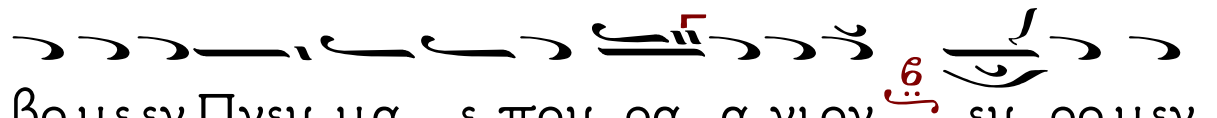
^Π
^π₉ **Ϟ**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
^Δ ^Κ
να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
^Δ
^χ₉ σαν ^π₉ συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
το ο ος ^χ₉ Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α ^π₉
^Κ
^π₉ **Ϟ**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^Δ ^Π
μα α αρ ρους ^χ₉ συ ε ζη ρα α νας πο τα
μου ου ους Η η η η θα α αμ ^χ₉ Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α ^π₉
^π₉ **Ϟ**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^χ₉ και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ ^κ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν ^Δ και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον ^κ Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α ^π
^π ^κ ^π ^κ ^π ^κ ^π ^κ ^π ^κ ^π ^κ
 ου ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης ^Δ θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α ^κ
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α ^π
^κ ^π ^κ ^π ^κ ^π ^κ ^π ^κ ^π ^κ ^π ^κ
 να στα ο ο Θε ε ε ος ^κ ε
^Δ ^Μ ^Δ
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου ^Δ

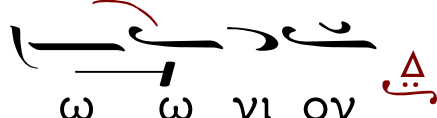
μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

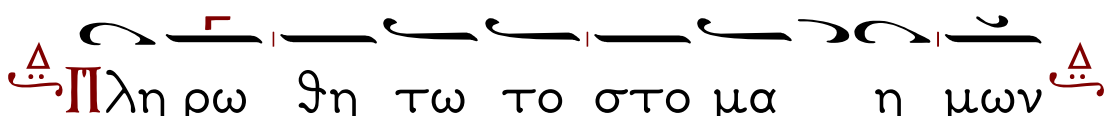
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

   εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
  βομεεν Πνευμα εἰ που ρα α νιόν εὐρομεν
  πι στίν ἀληθῆ ἀδιαιρετον Τρι
  ἀδα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐν τες αὐτῇ γαρ
  ἡ ἡμας ἐσωσε ε ε ε ε ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι   Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
  φεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
  ὦ ὦ νιόν

  Πληρωθῇ τὸ στομαχίων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M
 ^Δ α μην ^Δ ^Θ ει η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον ^B + α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ⁶ ως του αι ω νος

 ⁶ Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον ^{ζ'} α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ^Δ ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 ^χ ^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας ^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε ^Δ
  ^χ ^Δ ει ει εις πολ λα ε ε τη ^χ ^Δ η η ^Δ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγένε μετὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.